

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobce

Pivovary Staropramen s.r.o., IČ 24240711
Se sídlem Nádražní 43/84, Praha 5
zastoupený advokátem Mgr. Markem Vojáčkem,
se sídlem Na Florenci 2116/15, Praha 1

proti
žalovanému

Úřad průmyslového vlastnictví
se sídlem Antonína Čermáka 2a, 160 68 Praha 6 – Bubeneč

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. O-503237/D15102991/2015/ÚPV,
ze dne 25. 4. 2016

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.
Základ sporu

- 1. Žalobce se domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí, kterým byl zamítnut rozklad žalobce a potvrzeno rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 10. 2015, sp. zn. O-503237, v té

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

části, kterou byla zamítnuta slovní ochranná známka ve znění „Nefiltr“ pro výrobky zařazené do třídy 32 mezinárodního třídění výrobků a služeb: pivo nealkoholické nápoje a nápoje na bázi piva a to z důvodu, že nemá rozlišovací způsobilost, tedy z důvodu, že toto označení je vyloučeno ze zápisu dle ustanovení § 4 písm. b) zákona o ochranných známkách.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. Žalobce má za to, že žalovaný zcela v rozporu se správním řádem a s ust. § 5 zákona č. 441/2003 Sb. posoudil důkazy o užívání předložené žalobcem, na základě čehož byl nesprávně zhodnocen skutkový stav věci a tím došel žalovaný k nesprávnému závěru o tom, že předložené doklady neprokazují získání rozlišovací způsobilosti přihlašovaného označení NEFILTR pro výrobky ve třídě 32 na území ČR. Předloženým dokladům je vyčítáno, že přihlašované označení je užíváno ve spojení s prvkem OSTRAVAR s tím, že označení je užíváno takovým způsobem, že je spotřebitel bude vnímat jako typ piva a roli ochranné známky hraje označení OSTRAVAR, se kterým je označení užíváno.
3. Dle dosavadní judikatury žalovaného, EUIPO a ESD skutečnost, že označení je užíváno ve spojení s jinou ochrannou známkou (v tomto případě s ochrannou známkou žalobce zapsanou s prioritou 24. 7. 1997) neznamena, že by toto označení nemohlo získat rozlišovací způsobilost. Žalobce k tomu odkázal na rozhodnutí SD EU ve věci C-353/03 Nestlé ze dne 7. 7. 2005.
4. Žalobce svou námitku doplnil ve své replice, ve které uvedl, že slogan HAVE a BREAK jako originální zápisným úřadem zhodnocen rozhodně nebyl, a proto byl nejprve zamítnut – neměl rozlišovací způsobilost. Přihláška NEFILTR byla také posouzena jako nedistinktivní, proto žalobce předložil doklady o užívání označení NEFILTR. Ty nebyly uznány (nikoli co do množství), ale z důvodu užívání NEFILTR ve spojení se zapsanou ochrannou známkou OSTRAVAR. Z výše citovaného rozhodnutí Nestlé vyplývá, že „známka, která nemá rozlišovací způsobilost, ji může získat užíváním jako součást již zapsané známky nebo ve spojení s ní“. Jak tedy vyplývá z výše uvedeného, skutečnost, že označení NEFILTR bylo užíváno ve spojení se zapsanou ochrannou známkou OSTRAVAR (což mu bylo napadeným rozhodnutím vytýkáno a z toho důvodu nebyla rozlišovací způsobilost uznána), nevylučuje, že nemůže získat rozlišovací způsobilost.
5. Ačkoliv je označení NEFILTR užíváno společně s OSTRAVAR, je vždy užíváno způsobem jako ochranná známka – je umísťováno v dostatečné velikost na výrobky a doprovodné materiály (sklenice, letáky, plakáty), ve stále grafické podobě, což vyplývá též z novinových článků. Označení Nefiltr se ve člancích užívá vždy s velkým prvním písmenem a takovým způsobem, aby bylo zjevné, že se jedná o název – označení výrobku. Pokud je v člancích hovořeno o typu výrobků (piva) používá se vždy „nefiltrované pivo nebo nefiltrovaný ležák“. V člancích je Nefiltr propagován jako nový název piva. Je tedy zjevné, že cílem žalobce bylo a je užívat označení jako ochrannou známku výrobku nikoliv jako typ výrobku, jak se účelově snaží tvrdit žalovaný.
6. Doklady předložené žalobcem byly posouzeny zcela v rozporu s tímto rozhodnutím. V souladu s tímto rozhodnutím a praxí jak žalovaného tak OHIM je možné, aby rozlišovací způsobilost získalo označení, které je užíváno ve spojení se zapsanou ochrannou známkou přihlašovatele. Dle žalobce z toho vyplývá, že spotřebitel identifikuje,

že výrobek, pochází z určitého podniku právě díky užívání známky ve spojení s již zapsanou ochrannou známkou (zde OSTRAVAR).

7. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uznal, že rozsah užívání označení NEFILTR žalobcem je dostatečný, jediné co neuznal, byl způsob užití, kterému vytýkal užívání ve spojení s Ostravar. Jedná se o zcela nesprávný výklad § 5 zákona o ochranných známkách a nesprávné posouzení důkazů.
8. Jako druhý žalobní bod bylo žalovanému vytýkáno, že nepostupuje v obdobných případech shodně, čímž porušuje zásadu materiální rovnosti, což představuje rozpor s ustanovením § 2 odst. 4, § 3 a § 50 správního řádu č. 500/2004 Sb. Sám žalobce totiž v jiných řízeních o přihláškách ochranných známek předložil obdobné doklady mající prokázat rozlišovací způsobilost dle § 5. Všechny doklady obsahovaly přihlášku ve spojení se zapsanou ochrannou známkou STAROPRAMEN a byly žalovaným v zápisném řízení bez výhrad uznány. Byla tak porušena zásada legitimního očekávání v důsledku rozporu rozhodnutí s jeho vlastní dosavadní praxí. Viz například ochranná známka CIDERMIX č. 339637.
9. Žalobce ve své replice dále doplnil, že ochrannou známkou NEFILTR se žalobce nesnaží bránit ostatním uvádět na trh nefiltrované pivo případně užívat spojení „nefiltrované pivo“. Mezi označením NEFILTR a druhem „nefiltrované pivo“ je však z hlediska zápisné způsobilosti nebo možnosti získat rozlišovací způsobilost rozdíl. V zápisném řízení umožnil žalovaný prokázat rozlišovací způsobilost označení NEFILTR doklady. Tyto doklady mají být hodnoceny stejně jako v jiných případech – žalovaný má tedy zachovat ustálené postupy (ve smyslu výše citovaných rozsudků NSS), i když samozřejmě každý případ musí být hodnocen individuálně. Tyto ustálené postupy byly v řízení o ochranné známce NEFILTR porušeny tím, že bez dalšího byly odmítnuty doklady prokazující užívání slova NEFILTR s další ochrannou známkou žalobce. Jak vyplývá z dokladů a jak bylo podrobně uvedeno v žalobě, označení NEFILTR bylo užíváno žalobcem jako ochranná známka - označení výrobku.
10. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout a to z důvodu, že v napadeném rozhodnutí velmi podrobně zdůvodnil, proč přihlašované označení nemohlo užíváním nabýt rozlišovací způsobilost.
11. Nabytí rozlišovací způsobilosti užíváním ochranné známky se posuzuje globálně, ve vztahu k relevantní veřejnosti, podílu ochranné známky na trhu, zeměpisnému rozšíření a době užívání ochranné známky. Užívání označení je třeba chápat a posuzovat z toho pohledu, zda je označení schopno plnit funkci ochranné známky, tj. zda je způsobilé odlišit výrobky nebo služby jedné osoby od výrobků nebo služeb jiné osoby.
12. Slogan „HAVE A BREAK“, kterého se uvedený rozsudek týká, se stal na základě užívání bezpochyby příznačný pro společnost Nestlé, která tento slogan užívala jako součást již zapsané ochranné známky „HAVE A BREAK... HAVE A KIT KAT“. Jde o slogan originální, snadno zapamatovatelný, po jeho zaslechnutí nebo zhlédnutí se každému vybaví čokoládová tyčinka a její původ. Ale to není případ žalobcem přihlašovaného označení „NEFILTR“. Slovo nefiltr či nefiltrovaný je užíváno mnoha dalšími výrobci pro určitý typ piva, nelze hovořit o příznačnosti pro žalobce.
13. Zápis ochranné známky do rejstříku by nebyl proveden v souladu se zákonem o ochranných známkách, neboť označení postrádá rozlišovací způsobilost. Tuto vlastnost posoudil z objektivního i subjektivního hlediska. Objektivní rozměr rozlišovací

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

způsobilosti znamená, že posuzované označení musí být co do obsahu i provedení natolik originální, že jeho individuální prvky umožní spolehlivě odlišit konkrétní výrobek (službu), pro který se užívá. Subjektivním kritériem je vlastní vnímání spotřebitele. Označení je distinktivní, je-li spotřebitel schopen podle něj rozeznat označený výrobek (službu) a dokáže-li si je spojit s jeho výrobcem (poskytovatelem). V úvahu se bere průměrný spotřebitel s obvyklým přehledem a běžnou orientací na trhu, s průměrnými geografickými a jazykovými znalostmi.

14. K otázce závaznosti správní praxe odkázal na Nejvyšší správní soud, který např. v rozsudku ze dne 25. 4. 2006, čj. 2 As 7/2005-86, dále ze dne 12. března 2015, č. j. 10 As 100/2014, uvedl, že „posuzování podobnosti ochranných známek představuje odbornou činnost, jejíž výsledek je zpravidla odvislý jednak - a to především - od posouzení celkového vyznění zapisovaných označení, jednak také od posouzení jejich jednotlivých detailů. Městský soud (a ostatně i předseda žalovaného) v této souvislosti správně uvedl, že „každé (námitkové) řízení je individuální a při rozhodování v něm hraje roli řada konkrétních skutkových okolností daného případu, které musí být brány v úvahu, přičemž významnou roli mající vliv na výsledek řízení mohou hrát i drobné rozdíly.“ Tato skutečnost je přitom pro hodnocení „obdobnosti“ jednotlivých známkoprávních případů klíčová. Uvedené sice neznamená, že by zápisný úřad svou rozhodovací činností v řízení o ochranných známkách nemohl v jejich určitých aspektech vytvořit ustálenou správní praxi, tato se však z povahy věci (tj. skutkové odlišnosti jednotlivých případů) zpravidla nemůže dotýkat otázek posuzování konkrétních napadených ochranných známek, nýbrž dopadá na ustálené postupy, jež k výslednému posouzení vedou. I za této situace však musí soud, je-li v soudním řízení porušení dosavadní správní praxe namítáno, vždy zkoumat to, zda případy, jež měly určitou správní praxi založit, jsou vůči posuzované věci z hlediska pravidla založeného správní praxí typově podobné. Pokud tomu tak není, je porušení uvedené zásady respektování správní praxe v obdobných vyjádřené v § 2 odst. 4 správního řádu v zásadě vyloučeno.“
15. Žalovaný postupoval tak, aby byl zjištěn skutečný stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Podklady pro vydání rozhodnutí hodnotil v souladu s § 50 správního řádu. Při svém hodnocení vycházel z významu ochranné známky, jak je definován v § 1 zákona. Ochranná známka je označením určeným k odlišení výrobků a služeb pocházejících od jedné osoby od výrobků a služeb osoby jiné. Ochrannou známku však nelze považovat za nástroj sloužící k vyloučení konkurence v určitém segmentu trhu.

III.

Obsah správního spisu

16. Dne 5. 4. 2013 podal žalobce přihlášku slovní ochranné známky O-503237 NEFILT R pro výrobky a služby ve třídách 16 (papírové kalendáře, ubrousky a pивní tácky...), 24 (tkaniny, textilní výrobky), 25 (oděvy, obuv, kloboučnické zboží), 32 (pivo, nealkoholické nápoje, nápoje na bázi piva), 35 (propagační činnost, reklama) a 41 (soutěžní a zábavní činnost, výchova, vzdělávání, sportovní a kulturní aktivity).
17. Dne 24. 4. 2014 vydal žalovaný výměr o tom, že co se týče výrobků ve třídě 32 (pivo, nealkoholické nápoje, nápoje na bázi piva) je přihláška vyloučena ze zápisu do rejstříku ochranných známek dle ustanovení § 4 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb. o ochranných známkách, neboť nemá rozlišovací způsobilost, jelikož se jedná o nedistinktivní a nefantazijní, obecné označení popisného charakteru, které je vyjádřeno ve zcela standardním typu písma latinské abecedy bez jakýchkoliv rozlišujících či jinak originálních prvků, které by

mu dodaly potřebnou distinktivitu, přičemž přihlašované označení je výrazem vzniklým ze slovního spojení „nefiltrované pivo“ a skládá se tedy výlučně z obecného údaje, běžně užívaného a obvyklého v českém jazyce, který je běžně použitelný v oboru přihlašovaných výrobků (pro výrobky „pivo, nápoje na bázi piva“). Žalobce byl poučen, že přihlašované označení může být zapsáno, jestliže přihlašovatel prokáže, že takovéto označení získalo před zápisem ochranné známky do rejstříku užíváním v obchodním styku ve vztahu k výše uvedeným výrobkům ve třídě 32, rozlišovací způsobilost (ustanovení § 5 zákona č. 441/2003 Sb.).

18. Dne 16. 6. 2014 odpověděl žalobce na výměr dopisem tak, že se domnívá, že označení NEFILTR má dostatečnou rozlišovací způsobilost pro výrobky ve třídě 32. Dne 24. 9. 2014 vydal žalovaný další výměr, kde s názorem žalobce nesouhlasil. Z toho důvodu odpověděl žalobce na výměr dne 24. 11. 2014 a předložil doklady o užívání označení NEFILTR ve smyslu ustanovení § 5 zákona č. 441/2003 Sb. Dne 15. 4. 2015 vydal žalovaný další výměr, kde uvedl, že předložené doklady byly pro prokázání získání rozlišovací způsobilosti nedostatečné. Dne 13. 8. 2015 byly žalobcem v odpovědi na výměr předloženy další doklady pro prokázání rozlišovací způsobilosti.
19. Dne 12. 10. 2015 vydal žalovaný rozhodnutí, kterým byla přihláška NEFILTR č. O-503237 zamítnuta pro výrobky ve třídě 32. Žalobce podal proti rozhodnutí dne 18. 11. 2015 neodůvodněný rozklad. Odůvodnění rozkladu bylo podáno 14. 12. 2015. Společně s odůvodněním byly předloženy další doklady prokazující získání rozlišovací způsobilosti – faktury za prodej piva NEFILTR v letech 2013 a 2014 a dále fotografie z Internetové stránky ostravar.cz. Dne 26. 4. 2016 bylo žalobci doručeno rozhodnutí Předsedy úřadu sp. zn. O-503237, které je napadáno touto žalobou. Rozklad žalobce byl zamítnut a napadené rozhodnutí bylo potvrzeno.
20. V napadeném rozhodnutí je mimo jiné uvedeno: (str. 15) „*Odvolací orgán shodně s orgánem prvního stupně řízení konstatoval, že v dokladech předložených přihlašovatelem v průběhu řízení před orgánem prvního stupně (např. faktury za propagaci, fotografie výrobků atd.) je označení „NEFILTR“ většinou uváděno ve spojení se slovem „OSTRAVAR“ samostatně spíše výjimečně“....., „vzhledem k tomu, že v převážné většině je výše uvedenými doklady prokázáno užívání označení „NEFILTR“ s dalším slovním prvkem „OSTRAVAR“, lze předpokládat, že spotřebitelská veřejnost bude slovní prvek „OSTRAVAR“ považovat za název výrobku přihlašovatele a slovní prvek „NEFILTR“ za typ (druh) piva, tj. nefiltrované „Ostravar“, a to i z důvodu, že pivovar Ostravar v současnosti používá pro své produkty, jak vidno z etiket lahví, dvouslovné názvy „OSTRAVAR ORIGINAL“, „OSTRAVAR PREMIUM“ ČI „OSTRAVAR Speciál ze spilky“. Přihlašované označení tedy neplní dominantní rozlišovací funkci a je spotřebitelskou veřejností vnímáno jako další pivo z řady výrobků pivovaru Ostravar. (Str. 16) Při hodnocení ostatních faktur za prodané zboží, odvolací orgán konstatoval, že na všech fakturách je přihlašované označení uvedeno vždy ve spojení s prvkem „Ostravar“ nikoli samostatně. Rovněž z předložené fotodokumentace je evidentní, že na výrobcích se nachází přihlašované označení pouze ve spojení s tímto prvkem. Z žádného dokumentu nevyplývá, že by byl distribuován či prodáván výrobek označený pouze „NEFILTR“, proto tyto doklady nemohou prokázat rozlišovací způsobilost přihlašovaného označení. Odvolací orgán předmětné články z tisku zhodnotil i dle jejich obsahu a dospěl ke stejnému závěru jako orgán prvního stupně. Téměř všechny články se týkají pivovaru Ostravar, pokud je zde uváděno pivo „NEFILTR“ tak pouze ve spojení s označením „OSTRAVAR“, což umocňuje závěr o tom, že spotřebitelé budou vnímat slovní prvek Ostravar jako označení piva a slovní prvek NEFILTR jako typ piva (Str. 17) z faktur za prodej vyplývá, že těmito subjektům*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

(Ahold, GLOBUS apod.) bylo v letech 2013 a 2014 dodáno tisíce kusů piva z pivovaru Ostravar a to např. piva Ostravar Nefiltr, Ostravar Original, Ostravar Premium. Samostatné označení se však na fakturách nevyskytuje. Společně s předloženými fotkami z webových stránek www.ostravar.cz je evidentní, že přihlašované označení je prodáváno a nabízeno cílovým zákazníkům, vždy ve spojení se značkou pivovaru „OSTRAVAR“.... Jak předložené faktury, tak i fotografie trpí stejnými nedostatky - t.j. přihlašované označení se nevyskytuje samostatně ale pouze ve spojení s „OSTRAVAR“.... Lze tedy mít za prokázané, že přihlašované označení bylo a je užíváno ve vztahu ke spotřebitelům z řad široké veřejnosti v dostatečné míře co do aspektu množstvího a územního.... ..je i na fakturách a fotografiích přihlašované označení užito takovým způsobem, že je spotřebitel bude vnímat jako typ piva. ...tuto roli (rozuměj roli ochranné známky) plní jiné označení (s určujícím prvkem „OSTRAVAR“), které koresponduje s již zapsanými ochrannými známkami přihlašovatele ve znění „OSTRAVAR“. Předložené doklady, tak jak byly shora popsány a zhodnoceny, proto neprokazují, že by přihlášené označení bylo přihlašovatelem užíváno způsobem, který by opodstatňoval přiznání získané rozlišovací způsobilosti“.

IV.

Posouzení žaloby

21. Městský soud v Praze (dále také jen jako „městský soud“) v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobcem vymezených žalobních námitek, vycházel přitom v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
22. Žalobce napadl výklad ust. § 5 zákona a závěr žalovaného ohledně toho, že zapisované označení Nefiltr nezískalo rozlišovací způsobilost, jelikož bylo používáno výhradně ve spojení s prvkem OSTRAVAR tedy s již zapsanou ochrannou známkou a to s odkazem na rozhodnutí SD EU ve věci C-353/03 Nestlé ze dne 7. 7. 2005, čímž se odchýlil od vlastní rozhodovací praxe, viz např. rozhodnutí o ochranné známce CIDERMIX č. 339637.
23. Soud ze správního spisu ověřil všechny žalobcem ve správním řízení předložené doklady a dospěl k závěru, že hodnocení těchto důkazů ze strany žalovaného nikterak nevybočuje ze zákonných mezí stanovených v ust. § 3 a § 50 správního řádu, a že jeho závěr o tom, že toto označení nezískalo rozlišovací způsobilost, je rovněž zcela správný.
24. Co se týče odkazu žalobce na rozhodnutí SD EU ve věci C-353/03 Nestlé, v závěru tohoto rozhodnutí se uvádí: *čl. 3 odst. 3 směrnice totiž neobsahuje žádné omezení v tomto smyslu, zmiňuje pouze užívání ochranné známky. Výraz „užívání ochranné známky jako ochranné známky“ tedy musí být chápán tak, že se vztahuje pouze na užívání ochranné známky pro účely toho, aby výrobek nebo služba byly identifikovány zúčastněnými kruhy jako pocházející z určitého podniku. Taková identifikace a tedy získání rozlišovací způsobilosti může přitom vyplývat jak z užívání prvku zapsané ochranné známky jako součásti této ochranné známky, tak z užívání odlišné ochranné známky ve spojení se zapsanou ochrannou známkou.*
25. Soud má však za to, že z tohoto rozhodnutí rozhodně nevyplývá, že samotná skutečnost, že označení je užíváno ve spojení s jinou ochrannou známkou (v tomto případě s ochrannou známkou žalobce zapsanou s prioritou 24. 7. 1997) bez dalšího znamená, že označení získalo rozlišovací způsobilost.
26. V tomto případě k takovému efektu také nedošlo. Soud předně podotýká, že předmětná ochranná známka nebyla používána jako součást již zapsané ochranné známky, jelikož

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

nedošlo k zápisu ochranné známky „NEFILTR OSTRAVAR“ nebo „OSTRAVAR NEFILTR“. K získání rozlišovací způsobilosti shora popsaným užíváním ale nedošlo přesto, že toto označení bylo používáno ve spojení s již zapsanou ochrannou známkou (v tomto případě ochrannou známkou „OSTRAVAR“). Z žádné listiny totiž nelze dovodit, že došlo k tomu, aby se toto označení vžilo jako značka a ze strany široké veřejnosti, kterou spotřebitelé piva zcela jistě jsou, tj. bylo jako značka vnímáno. Slovy tohoto rozhodnutí, nedošlo k tomu, *aby výrobek nebo služba byly identifikovány zúčastněnými kruhy jako pocházející z určitého podniku* v tomto případě od pivovaru OSTRAVAR. Žalobce nepředložil ve správním řízení jediný dokument, ze kterého by bylo možné dovodit, že spotřebitelé vnímají slovo Nefiltr jako označení výrobků žalobce s určitou kvalitou, resp. jako výrobek pivovaru OSTRAVAR. Tj. dokument, ze kterého by vyplývalo, že pokud se řekne Nefiltr, průměrnému spotřebiteli piva se vybaví výrobek pivovaru Ostravar. Naopak soud má za to, že žalovanému se podařilo prokázat, že toto slovo užívají i jiné pivovary a je tedy běžně užíván ze strany veřejnosti jako druh piva.

27. Soud má za to, že důvod, proč k tomuto vžití nedošlo, spočívá právě v tom, že na rozdíl od případu Nestlé, kdy byla zapisovaná ochranná známka ve znění „Have a break“ (pozn. soudu v překladu „Dej si pauzu“), která je ve vztahu k výrobkům firmy Nestlé (čokolády a cukrárenské výrobky) zcela ne-popisná, v souzeném případě byla zapisovaná ochranná známka „Nefiltr“, která představuje běžně používanou zkratku popisného názvu ohledně druhu piva (nefiltrované pivo). Při slovním spojení „have a break“ si spotřebitel vybaví čokoládovou tyčinku Kit kat od firmy Nestlé, při slově nefiltr si spotřebitel vybaví nefiltrované pivo (od jakéhokoliv výrobce).
28. Žalovaný proto dospěl k správnému závěru, že toto označení ve vztahu k zapisovaným výrobkům rozlišovací způsobilost nemělo, ale mohlo ji získat v případě, že by bylo jako ochranná známka řádně užíváno a ze strany spotřebitelské veřejnosti také takto vnímáno. V tomto případě však bylo prokázáno, že označení Nefiltr bylo používáno pouze ve spojení s označením OSTRAVAR a nemohlo tak získat samostatně rozlišovací způsobilost a to právě s ohledem na popisný charakter tohoto označení ve vztahu k výrobkům, které byly s tímto označením spojovány. Jinými slovy žalobce neprokázal, že slovo Nefiltr je ze strany široké spotřebitelské veřejnosti vnímáno jako značka výrobků pocházejících od žalobce.
29. Soud dospěl dále k závěru, že rozhodnutí žalovaného týkající se označení CIDERMIX na uvedený případ rovněž nedopadá, a to z důvodu jiné kvality slovního prvku CIDERMIX (složené slovo, které se běžně nepoužívá) a slovního prvku NEFILTR (zkratka popisného označení ve vztahu k výrobkům) v předmětných ochranných známkách. Proto nemohlo být porušeno ani legitimní očekávání žalobce upravené v ust. § 2 odst. 4 správního řádu.
30. Soud s odkazem na žalovanou citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu a to rozsudku ze dne 25. 4. 2006, čj. 2 As 7/2005-86, dále ze dne 12. března 2015, č. j. 10 As 100/2014, jen připomíná, že není povinností žalovaného ve svém rozhodnutí uvádět, proč na případ nelze použít určitá jeho dříve vydaná rozhodnutí nebo rozhodnutí SD EU, které dle účastníka na případ dopadají. Takový požadavek z žádného předpisu nevyplývá a nebyl by ani prakticky proveditelný o to víc, když se jej účastník řízení v řízení samotném nedovolává.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

31. Jelikož soud ze shora uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl.
32. O nákladech řízení rozhodl Městský soud v Praze podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Ve věci úspěšnému žalovanému nevznikly náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti, a proto nebyla náhrada nákladů přiznána žádnému z účastníků.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 20. listopadu 2019

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.